

DE STER

NR. 6. JUNI 1958

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Landschap bij Nunspeet
(Gelderland)

INHOUD:	Blz.
Jeugd, wat is uw toekomst?	163
„En dit is het eeuwige leven...”	166
De vraag van de maand	168
Och ware ik.	173
Een wonderbaar werk en een wonder	174
O.O.V. Conferentie 1958, Rotterdam	176
Vruchtbare bron van geluk of ellende	185
Eendracht maakt macht	187
Gebeurtenissen in de Zending	189
Het gesproken woord	192

58e JAARGANG

Nr 6

Redacteur:

RULON J. SPERRY,
President der Nederl. Zending.

Assistent:

A. D. JONGKEES

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1,25 PER KWARTAAL

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

JEUGD, *wat is Uw toekomst?*

Zij, die de O.O.V.-conferentie 1958 te Rotterdam hebben bijgewoond, zijn getuige geweest van het bouwen van een huis. De sprekers en spreeksters bouwden tezamen aan dat huis, totdat het geheel gereed was. Aldus kwamen achtereenvolgens gereed het fundament, de muren, de ramen, de poort, de schoorsteen en het dak.

Om op doeltreffende wijze een huis te kunnen bouwen, moeten wij over de nodige materialen kunnen beschikken. Stel u voor, dat wij het fundament hebben gelegd en een of twee muren opgetrokken en het daarbij moesten laten wegens gebrek aan bouwstoffen! Het gemaakte, aan weer en wind bloedgesteld, geraakt in verval en de situatie is voor ons erger dan voorheen.

Welke zijn dan de bouwstoffen, waaruit ons (geestelijk) huis moet bestaan? De sprekers en spreeksters hebben de volgende genoemd:

Vergeestelijken	het fundament
Dienstbaarheid	de muren
Kennis	de ramen
Gehoorzaamheid	de poort
Vriendschap en activiteit	de schoorsteen
Het Priesterschap	het dak

Over deze bouwstoffen moeten wij kunnen beschikken en om daartoe in staat te zijn, moeten wij onze geest open stellen voor die eigenschappen en ze met Gods hulp aankweken en versterken, m.a.w. wij moeten ons geestelijk instellen op het verwerven er van. Deze geestelijke instelling vormt het fundament van het huis en daarover sprak de President van de Nederlandse zending, die op verzoek van het O.O.V.-hoofdbestuur de leiding van de morgendienst had en onze eerste spreker was.

Hoewel het niet de opzet van dit artikel is om aan de verschillende toespraken een beschouwing te wijden, wat de beschikbare ruimte ook niet toe zou laten, wil ik u toch deelgenoot maken van de gedachten die bij mij oprezen, terwijl ik naar de spreekster luisterde, die de ramen voor haar rekening had.

„Die moeten groot zijn en zo ingericht, dat niet alleen licht, maar ook frisse lucht toegang heeft. Laat licht en lucht uw woning binnentreden geldt ook in overdrachtelijke zin”.

Geen klein vensertje, zoals de vrouw in een van de vele hofjes, die

Haarlem telt, in haar woninkje had en waardoor zij het doen en laten van haar overbuur kon gadeslaan, maar meer ook niet. Zij interpreteerde de handel en wandel van haar medehofjesbewoonster zoals haar enge gedachten wereldje haar dat toestond, bezielde als ze was van de „hofjesgeest”. Deze geest behoort in ons geestelijk huis niet te zijn, in geen enkel huis. Grote ramen, waardoor het licht overvloedig kan toestromen. Hoe verkrijgen wij dat licht? Door het vergaren van kennis van al wat goed en nuttig is te weten, van kennis dus van hetgeen waar is, onverschillig van welke zijde die waarheid komt. Maar nu is het voor veel mensen zeer moeilijk, zo niet onmogelijk de waarheid te zien, laat staan aan te nemen. Want niet alleen hebben zij het geestelijk huis, dat zij om zich heen hebben gebouwd (een ieder heeft een geestelijk huis, in dat opzicht bestaat geen woningnood) slechts van één heel klein venstertje voorzien, maar door geloof te hechten aan dingen die niet waar zijn, barricaderen zij dat venstertje ook nog en zo maken zij zich een gevangenisraampje, waarvan de spijlen zijn: onwetendheid, vooroordeel, eigenwaan. En alsof dat nog niet genoeg is, sluiten sommigen hun raampjes af met stevige luiken, zodat zij zich moeten behelpen met kunstlicht uit hun eigen ideeënwereld.

Een frappant voorbeeld daarvan kreeg ik onlangs onder de ogen. Een hoofdonderwijzer van een van de Christelijke scholen in het oosten van ons land heeft een artikel over de „Mormonen” geschreven in een schoolblad, bestemd voor de hoogste klassen van die scholen. Hij heeft onze Kerk en haar leden beschreven zoals hij die ziet door zijn getralied venstertje.

Zo leren wij o.m. van hem, dat hoewel tabak, alcohol, thee en koffie verboden zijn, wij een grote jeneverstokerij bezitten en in alle verboden waar een levendige handel drijven. Het zal u verbazen te vernemen dat onder ons de ontucht hoogtij viert, de leiders der Kerk alsmaar voortgaan met het verkondigen van hun goddeloze leer duizenden ongelukkig te maken en wij een vuil en zedeloos leven leiden.

Niet onvermakelijk is overigens de inlichting aan de Nederlandse Christelijke jeugd, dat Joseph Smith de platen niet, zoals hij zeide, op de door hem genoemde plaats had opgegraven, maar ze daar had neergelegd! En om aan de scherpzinnigheid van de aan zijn leiding toevertrouwde kinderen recht te doen wedervaren, voegt de man er aan toe: „Dat begrijp je wel”. Het is voor deze onderwijzman te hopen, dat die scherpzinnigheid niemand verleidt te vragen: „Waar komen die platen dan vandaan?”

Dit fraais ligt nu in duizenden Nederlandse gezinnen.

Ik zeide enige regels tevoren: „Het is goed kennis te vergaren van alles wat goed en nuttig is. Wat ik hier heb aangehaald van de voorganger van een groot deel van de Nederlandse jeugd is niet goed, maar wel nuttig om er kennis van te nemen.

De mensen, die in een dergelijk slecht verlicht huis wonen, zijn nog steeds talrijk. Nu is het natuurlijk zo, dat niemand het recht heeft in de bouw en in de inrichting van het huis van zijn naaste in te grijpen, afgezien van het feit, dat hij daar weinig of geen kans toe krijgt. Maar hoe gaat het in het leven?

Buren, vrienden en kennissen komen uw woning binnen. Ik spreek nu over het bouwsel van hout en steen. Uw woning is rein en licht, goed onderhouden, practisch en smaakvol ingericht. Zegt ge dan tot uw bezoekers: „Kijk, zo hebben wij het en zo moeten jullie het ook doen?” Natuurlijk niet. Ge leidt de bezoekers uw woning rond en wijst zo nodig op bescheiden wijze op sommige praktische dingen of harmonische combinaties. De bezoekers zien en oordelen en zullen denken en misschien ook zeggen; „Dat is aardig, dat zal ik ook zo doen”.

Precies zo moeten wij, leden van Christus' Kerk, onze vrienden in ons geestelijk huis rondleiden. Door ons goede voorbeeld, hetwelk de beste prediking is, die men kan houden, moeten onze naasten er toe worden gebracht de tralies voor hun venster te verwijderen en het verlangen en de daad bij hen worden opgewekt het nauwe venstertje te vervangen door een groot en heerlijk raam, waardoor het Licht, dat in de wereld is gekomen, in volle glans naar binnen kan stromen.

De jeugd, in zulk een woning opgevoed, geleid door de macht van het Priesterschap dat in die geestelijke woning heerst en het dak van die woning vormt, die jeugd gaat een schone toekomst tegemoet!

A. D. J.

Eeuwen geleden dachten vrome lieden dat zij tegen elkander moesten vechten om hun verschillende geloven te behouden. Doch lange en bittere ervaring heeft ons geleerd dat de enige manier om onze godsdienst te beschermen is: het eerbiedigen van het recht van anderen op hun godsdienstige overtuiging.

James F. Byrnes.

„Zij die weinig omhanden hebben, zijn vaak grote praters. Hoe minder de mensen denken, des te meer praten zij.

Een Frans wijsgeer.

Wanneer ge gelijk hebt, kunt ge u veroorloven uw goed humeur te bewaren, hebt ge ongelijk, dan kunt ge u niet veroorloven het te verliezen.

„En dit is het eeuwige leven...”

O.O.V. Conferentie 1958

door Elder Robert Bradford

(Zie foto-pagina's 176 – 177)

Om enig onderdeel van de Pinksterconferentie, die te Rotterdam van 24 tot 26 mei werd gehouden, weg te laten, zou niet fair zijn ten opzichte van het gehele programma dat het O.O.V.-hoofdbestuur de leden van de Kerk heeft geboden. Sommige onderdelen waren natuurlijk meer spectaculair dan andere, toch legde elke vergadering en elke activiteit even veel gewicht in de schaal, die culmineerde in een massale deelname van de gehele O.O.V. Dans, zang, voordracht, toespraak en afdelingsgewijze vergaderingen verleenden alle hun speciale kleur aan deze Pinksterconferentie. Nu eens het ene, dan het andere trok de aandacht, totdat allen in volmaakte samenwerking zich mengden met een resultaat dat niet licht zal worden vergeten door hen, die dit zagen of hoorden. Oude en nieuwe leden vormden tezamen een harmonisch geheel. Voor de jongeren die deelnamen was het een onvergetelijke ervaring. Zoals een jonge vrouw zeide: „Ik had geen idee dat er zoveel jonge Heiligen der Laatste Dagen waren, zo velen die geloven als ik geloof. Het besef van een wereldwijde Kerk begon in haar jong gemoed te ontwaken, toen zij hoorde dat duizenden anderen in Canada, in Mexico, in Hawaï en in vele andere landen nieuwe vriendschapsbanden aanknoopten en oude vernieuwden door de O.O.V. en dit jaar, net als wij in Rotterdam hebben gedaan enige weken geleden, precies hetzelfde programma zullen genieten.

Wij waren van de eerste beloning voor deze goed georganiseerde en doeltreffend uitgevoerde conferentie getuige, toen een honderdtal jonge mensen in kleurige klederdacht, hun plaats innamen op het lentegroene Excelsior sportveld in Rotterdam Oost, voor een gedenkwaardige uitvoering: „Fantasie in Ritme”, het eerste openlucht dansfeest van de O.O.V., die door een enthousiaste menigte van bijna vierhonderd toeschouwers werd bijgewoond.

De geestelijke activiteit van deze conferentie openbaarde zich in de verschillende zondagvergaderingen, welke tot thema hadden: „Jeugd, wat is uw toekomst?”. Tien sprekers en spreeksters droegen gezamenlijk het hunne bij om ons Huis des Levens te bouwen en heilig te houden, het tehuis, waar wij het beloofde Eeuwige Leven zullen verkrijgen en genieten. Twee koren verzorgden de muziek, het ene werd gevormd door drie en zestig zendingen, het andere door de Bijenkorfmeisjes.

Doch de geest van het Evangelie wordt niet beperkt tot het gesproken

woord. Des zondagsavonds was er een muzikale opvoering die de aanwezigen in gedachte terug voerden naar de dagen van de pioniers, toen de muziek, de roerende tekst en de indrukwekkende weergeving van de wagens en handkarren van de pioniers die zware maar van groot geloof getuigende dagen van onze voorgangers en het lijden en de ontberingen die zij verduurden om vrijheid van geloof voor hun kinderen te verkrijgen, in onze herinnering terug riepen.

Honderd vier en dertig Heiligen gaven hun getuigenis in het lied „Let the Mountains shout for Joy”, waarmede het jaarlijkse muziekfestival werd besloten.

Het overige van de gebeurtenissen vond plaats onder leiding van de activiteitsleiders. Een programma waarbij de talenten naar voren kwamen, werd ten uitvoer gebracht, waarbij aan verschillende deelnemers beloningen werden uitgereikt, terwijl verschillende sporten werden beoefend op het sportterrein van het Kralingse bos. Onder de bijzondere beloningen welke gedurende de Conferentie werden uitgereikt, waren twee gouden Arenleesters en twee gouden Meester M. mannen speldjes, benevens een gouden beloning als Ere-Arenleester wegens buitengewone prestaties en dienstbetoon aan de Kerk. De gemeente Harlingen won de begeerde O.O.V. — Van — Het — Jaar beloning, wegens grote vorderingen in het O.O.V. werk in het afgelopen jaar. Wij kunnen gerust zeggen, dat iedere conferentieganger iets ontving, dat naar zijn smaak was en dat iedereen heeft genoten.

Een blote opsomming alleen van de gebeurtenissen, de festivals en de toespraken kan de stuwende kracht van de conferentie voor hen die deelnamen en voor hen die toeschouwden, niet weergeven. De idealen en standaarden, het programma en de uitvoering er van kunnen in elke gemeente en in ons aller leven hun vruchten afwerpen. Het O.O.V. programma, goed opgesteld en goed uitgevoerd doet een groot zendingswerk voor de Kerk van Jezus Christus, niet alleen in dit land, maar in de gehele wereld.

* *

Belangrijke mededeling.

De President van de Nederlandse Zending deelt het volgende mede: Dit jaar zal wederom een Tempelexcursie worden gehouden naar Zollikofen, Zwitserland. De dagen voor de Tempelgang zijn 28, 29 en 30 juli. Ieder waardig Kerklid, dat aan deze Tempelgang wenst deel te nemen, moet zich daartoe onmiddellijk tot zijn gemeentepresident wenden ten einde in het bezit te komen van een aanbeveling. De bus vertrekt van Utrecht zaterdagmorgen 26 juli.

DE VRAAG *van de maand*

WAT IS ONZE PLICHT TEN AANZIEN VAN DE
WAARHEID, DOOR GOD GEOPENBAARD?

KUNNEN WIJ ONS TEN VOLLE ER AAN HOUDEN,
INDIEN WIJ ZE NIET KENNEN?

door Joseph Fielding Smith, *President van de Raad der Twaalven.*

VRAAG: *Sinds lange tijd wordt ik beziggehouden door de gedachte dat de geboden des Heren een grondig begrip van de fundamentele beginselen van het evangelie van de zijde der Kerkleden vereisen, opdat wij ze beter kunnen gehoorzamen.*

Het komt mij voor, dat er een geest van onverschilligheid heerst of gebrek aan belangstelling van de zijde van een groot aantal leden met betrekking tot het verwerven van kennis van deze geboden.

Het gevolg is disharmonie en ongehoorzaamheid. Deze houding bergt tevens het gevaar in zich dat wij worden bedrogen en op een dwaalspoor gebracht door de overvloed aan valse leer en wijsbegeerte, die tegenwoordig in de wereld wordt verkondigd.

Als ik gelijk heb, wat kan hier tegen worden gedaan? Of ben ik te kritisch?

ANTWOORD: U bent niet te kritisch. De openbaringen in de standaardwerken vereisen zeer nadrukkelijk van de leden een intelligente bestudering er van. Waarom geeft de Here openbaringen en geboden indien het niet is opdat wij ze zullen begrijpen en gehoorzamen? Tot de ongelovige Joden, die tegen Jezus waren, zeide Hij: „Onderzoekt de Schriften, want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben, en die zijn het, die van Mij getuigen”. (Joh. 5 : 39).

De Heer openbaarde het plan van zaligheid aan Adam, nadat hij uit de hof van Eden was verdreven, en zeide tot hem:

„Onderwijs het daarom uw kinderen, dat alle mensen, overal, zich moeten bekeren, of anders kunnen zij geenszins het Koninkrijk Gods beërven, want iets dat onrein is, kan daar niet wonen, of in zijn tegenwoordigheid verblijven, want zijn naam is, in de taal van Adam, Mens der Heiligheid, en de naam van zijn Enig Geborene is Zoon des Mensen, Jezus Christus, een rechtvaardig Rechter, die in het midden des tijds komen zal.

„Daarom geef Ik u een gebod, om deze dingen vrijelijk aan uw kinderen te leren, zeggende:

„Dat door de overtreding de val gekomen is, welke val de dood brengt, en daar gij in de wereld

geboren zijt door water, bloed en de geest, die Ik gemaakt heb, en aldus van het stof een levende ziel werd, zo moet gij eveneens in het Koninkrijk der hemelen wederom geboren worden uit water, en uit de Geest en gereinigd worden door bloed, hetwelk is het bloed van mijn Enig Geborene, opdat gij van alle zonden moogt gereinigd worden, en de woorden des eeuwigen levens in deze wereld, en het eeuwige leven in de toekomstige wereld, zelfs onvergankelijke heerlijkheid, kunt genieten.

„Want door het water onderhoudt gij het gebod, door de Geest zijt gij gerechtvaardigd, en door het bloed zijt gij geheiligd; Daarom is het gegeven om in u te blijven, de Getuige des hemels; de Trooster, de vreedzame dingen van onvergankelijke heerlijkheid; de waarheid van alle dingen, datgene wat alle dingen leven geeft, wat alle dingen levend maakt; datgene wat alle dingen weet en alle macht heeft, wijsheid, barmhartigheid, waarheid, gerechtigheid en oordeel”. (P. v. Gr. W. Mozes VI : 57-61).

Het is dus onze plicht de waarheden te kennen die geopenbaard zijn. De Heer heeft een wonderbare belofte gedaan aan diegenen die naar zijn waarheid zoeken en zijn leer getrouw blijven. Zij moeten volmaakt worden, gelijk Hij volmaakt is. Een schonere en verrekender uitspraak dan deze werd nooit gedaan:

„En dat wat niet opbouwt is niet uit God, en is duisternis.

„Dat wat uit God is, is licht, en hij, die licht ontvangt, *en in God*

verblijft, ontvangt meer licht, en dat licht wordt helderder en helderder tot de volkomen dag”. (L. & V. 50 : 23-24) (Cursivering van de schrijver).

„*De wonderbare belofte*”.

Ziehier de wonderbare belofte aan allen die in de waarheid staande willen blijven — en om daarin staande te blijven, moet men de waarheid kennen: zij zullen in het celestiale koninkrijk van God verheerlijkt worden. Bovendien zegt de Heer in een andere openbaring dat „de Geest licht geeft aan een ieder die in de wereld komt, en de Geest verlicht een ieder mens in de wereld, die naar de stem van de Geest luistert.

„En een ieder die naar de stem van de Geest luistert, komt tot God, de Vader”. (L. & V. 84 : 46-47).

Indien het gebod om kronieken te schrijven, nooit was gegeven en geen verslagen waren bijgehouden van des Heren handelingen met de mensen, zou deze wereld aan barbaarsheid zijn overgeleverd en volkomen in de macht van Satan zijn. Niemand zou iets van vroegere geslachten afweten. De Here in zijn genade en liefde zorgde er voor dat zijn woord werd opgetekend, en ofschoon veel in verdraaide vorm tot ons is gekomen, is toch, door Gods almachtige voorzienigheid, veel voor ons bewaard gebleven. Het is op goddelijke verslagen dat naties hun beschavingen voor een goed deel gevestigd hebben.

De Heiligen der Laatste Dagen zijn dubbel gezegend met het

woord des Heren, dat door de herstelling van het evangelie aan het licht is gekomen. Ons werden de kronieken van de Nephieten en de Jaredieten gegeven, die vele belangrijke evangeliwaarheden bevatten. De Heer herstelde veel dat oorspronkelijk aan Adam, Henoch en Abraham werd geopenbaard en dat in de Parel van Grote Waarde is te vinden. Wanneer de leden van de Kerk nalaten datgene, wat de kronieken bevatten, te lezen en te bestuderen, zal dit tot hun veroordeling zijn. Bovendien strekt het ons tot oneer en is het een bewijs van gebrek aan liefde jegens de Heer en jegens zijn zegeningen die ons zo overvloedig worden geschonken, wanneer wij verzuimen de openbaringen, ons door zijn profeten gegeven, te bestuderen en de geboden om deze beginselen uit te vorsen, nalaten. In het boek Openbaring zag Johannes de Dag des Oordeels, wanneer de doden zullen komen en de boeken werden geopend.

„En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God; en de boeken werden geopend; en een ander boek werd geopend, *dat des levens is*; en de doden werden geoordeeld uit hetgeen in de boeken geschreven was naar hun werken. (Openb. 20 : 12) (Cursivering van de schrijver).

Wij mogen ons wel afvragen of onder deze boeken ook niet de geboden des Heren zijn.

Met betrekking tot het Boek van Mormon, achtte de Heer dit zo belangrijk, voor deze generatie, dat Hij de kronieken deed bewa-

ren om in onze tijd aan het daglicht te komen. . . . „om aan het overschot van het Huis Israëls te tonen welke grote dingen de Here voor hun vaderen heeft gedaan en opdat zij mogen weten de verbonden des Heren, dat zij niet voor eeuwig zijn verstoten — En ook tot de overtuiging van de Jood en niet-Jood dat Jezus de Christus is, de Eeuwige God, Die Zich aan alle natiën *openbaart*. (Titelblad B. v. M.) (Cursivering van de schrijver).

Hoe kunnen wij dit weten als wij deze openbaringen niet bestuderen? De Here zorgde er angstvallig voor, dat deze kronieken om onzettwil werden bewaard. In de door Hem bestemde tijd zond Hij Moroni, die de kroniek in de aarde had verborgen, om ze te openbaren. Bovendien waren zij zo belangrijk, zowel voor de wereld als voor de Kerk, dat drie speciale getuigen werden bestemd om tot de wereld te getuigen. Om hun getuigenis doeltreffend te maken, stonden deze drie in de tegenwoordigheid van de engel en hoorden zij de stem van God, die hun gebod dit aan de gehele wereld te verkondigen. Waarom zouden zij het aan de gehele wereld verkondigen, indien het niet een van de belangrijkste boodschappen was, die ooit voor de zaligheid van de mens werd geopenbaard?

Onze zwakheden kennende gebod de Here Mormon niet alle leringen en verbonden te vermelden, die Hij met de Nephieten maakte, toen Hij hen bezocht. Mormon verklaart dat hij op het punt

stond ze te schrijven, maar de Heer zeide dat hij slechts het kleinste gedeelte moest schrijven . . . hetgeen raadzaam is . . . om hun geloof te beproeven — en indien zij dit zullen geloven, zullen hun de grotere dingen worden geopenbaard. „En indien zij dit niet willen geloven, zullen hun de grotere dingen worden onthouden te hunner veroordeling”. (3 Nephi 26 : 8-10).

Hetzelfde is waar van de wonderbare geschriften van de broeder van Jared. De Heer openbaarde hem alles van het begin af tot het einde, maar het gebod kwam dat het moest worden verzegeld, zodat niemand het kon lezen, en het moest verzegeld blijven, etc. want de Here zeide:

„Want zij zullen niet tot de niet-Joden uitgaan, totdat zij . . . geloof in Mij zullen oefenen, zoals de broeder van Jared deed, opdat zij in Mij mogen worden geheiligd, zal Ik hun de dingen bekend maken, die de broeder van Jared zag, ja, zelfs zal Ik hun al Mijn openbaringen ontvouwen, zegt Jezus Christus, de Zoon van God, de Vader van hemel en aarde en van alle dingen, die er in zijn. (Ether 4 : 6-7).

Toen de Nephieten na het bezoek van onze Heiland rechtvaardig werden, stond de Here de Nephieten toe dit verslag te hebben, maar toen zij begonnen af te vallen, werd de profeten geboden de kronieken weder te verzegelen.

Vanwege de verstoktheid onzer harten en omdat wij het „kleinste gedeelte niet willen ontvangen, dat ons is gegeven, moeten wij de gro-

tere dingen ontberren. In afdeling 130 van Leer & Verbonden lezen wij het volgende:

„Welk beginsel van intelligentie wij in dit leven ook bereiken, het zal in de opstanding met ons zijn”.

„En indien iemand meer kennis en intelligentie door zijn ijver en gehoorzaamheid in dit leven verwerft dan een ander, zal hij in de komende wereld des te meer in het voordeel zijn”.

De volgende instructies zijn ons ook door openbaring bij monde van de Profeet Joseph gegeven:

„Zo ver als wij van God ontwaarden, zo ver dalen wij naar de duivel af en verliezen wij kennis. Zonder kennis kunnen wij niet zalig worden en als onze harten van boosheid zijn vervuld en wij het kwade najagen, is er geen plaats in onze harten voor het goede en het bestuderen van het goede. Is God niet goed? Weest gij dan goed; indien Hij getrouw is, weest gij dan getrouw. Voeg aan uw geloof deugd toe, aan deugd kennis en zoek naar alles wat goed is. . . .

„Een mens wordt niet vlugger zalig dan hij kennis verwerft, want indien hij geen kennis verwerft, zal hij door een of andere boze macht worden gebonden in de andere wereld, daar boze geesten meer kennis en bijgevolg meer macht hebben dan vele mensen die op aarde zijn. Daarom is openbaring nodig om ons bij te staan en ons de dingen Gods te leren kennen. (Leringen van de Profeet Joseph Smith, blz. 230).

„Voeg aan uw geloof kennis toe”, etc. Het beginsel van kennis is het

beginsel van zaligheid. Dit beginsel kan worden begrepen door de getrouwe en ijverige en iedereen die niet voldoende kennis verwerft om zalig te worden, zal worden veroordeeld. Het beginsel van zaligheid krijgen wij door het kennen van Jezus Christus. (Idem blz. 314).

Toen de engel Moroni tot de profeet Joseph Smith kwam, haalde hij voor hem het elfde hoofdstuk van Jesaja aan, met enige toevoegingen en hij zeide dat het spoedig moest worden vervuld. In dat hoofdstuk lezen wij het volgende: „Men zal nergens leed doen noch verderven op de ganse berg mijner heiligheid, want de aarde zal vol van kennis des Heren zijn, gelijk de wateren de bodem der zee bedekken”.

Ook wordt, in het woord des Heren tot Jeremia in het 31ste hoofdstuk, waar over de vergadering en verlossing van Zion en Jeruzalem wordt gesproken, de belofte gedaan dat te dien dage de Heer een

nieuw verbond met Israël zal sluiten en Hij dat in hun harten zal leggen en hun God zal zijn en Israël zijn volk. „En zij zullen niet meer een iegelijk zijn naaste en een iegelijk zijn broeder leren, zeggende: Kent de Here, want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de Here, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken”.

Uit de tegenwoordige toestanden blijkt wel, dat er òf een grote zuivering moet komen òf een bekering op grote schaal, voor wij voor die grote dag gereed zijn. Wij kunnen nu niet zeggen dat ieder mens de Here kent en geen onderricht nodig heeft. Daarom betaamt het de leden van de Kerk met vol voornemen des harten om te keren en van iedere gelegenheid gebruik te maken, die de Heer ons heeft gegeven om onze kennis van het evangelie en onze houding tegenover Hem te verbeteren.

ERRATA.

In het gedicht „AAN MIJN MOEDER” zijn een paar onjuistheden blijven staan.

In de tweede regel van het eerste couplet staat: een stervenslied, moet zijn Uw stervenslied.

In de voorlaatste regel staat: Boek der Levens, moet zijn des Levens.

OCH WARE IK

*Och, ware ik ongevoelig en
mijn herte een steen bedegen¹⁾
wanneer de boosheid bijten komt
van die mij toegenegen
en dankbaar wezen moesten! ach!
't en is geen een verschenen,
of was er een, hij verreweg
van hier is en verdwenen.*

*'n Ware ik maar gevoelig als
ik tranen zie en lijden,
bereid om al wat doenlijk is
te doen en hen te blijden
die, troostloos zijnde, zeggen: „Helpt:
u wille ik al mijn leven,
bedanken, 'Neen, beloven is
een ander ding als geven!*

*Ach, weze dan mijn herte zoo 't
voor U, moet zijn, o Vader,
die meer mij als ik immer mocht
verdienen, al te gader
ontvangen liet; die vroolijk zijn
mij doet, mijn herte pramend;
en al te menig keeren mijne
ondankbaarheid beschamend!*

Guido Gezelle

¹⁾ geworden.

EEN WONDERBAAR WERK EN EEN WONDER

HOOFDSTUK 20

(Vervolg van mei nummer)

WAAR KOMT DE MENS VANDAAN?

De mens in de geestenwereld

Eén der schoonste waarheden, die door middel van de herstelling van het evangelie in deze bedeling aan de mens is geopenbaard, en die zoveel licht werpt op zovele onderwerpen, is de kennis dat alle mensen met God en Zijn Zoon Jezus Christus in de geestenwereld geleefd hebben, alvorens zij hier op aarde kwamen.

Deze nieuwe en toch ook oude leerstelling wordt op verheven wijze beschreven in een loflied van de Heiligen der Laatste Dagen, dat getiteld is „O, mijn Vader,” met woorden van Eliza R. Snow:

„O, mijn Vader, Die daarboven woont in heerlijkheid en licht,
Wanneer ach! herwin 'k Uw bijzijn, en zie 'k weer Uw aangezicht?
Woonde in Uwe heil'ge woning eenmaal niet mijn geest? Werd hij
In zijn eerste, vroegste kindsheid, niet gekoesterd aan Uw zij?
Met een wijs en heerlijk oogmerk zond Gij mij naar d'aarde heen,
En onthieldt mij de herinn'ring aan mijn toestand in 't verleen.
Maar toch: „Gij zijt hier een vreemd'ling,” lispt ' een fluist'ring soms zo teer,
En ik voelde dan mijn herkomst uit een meer verheven sfeer.
'k Had geleerd te zeggen: „Vader,” door Uw Geest, Die werkt alom,
Maar voordat der kennis sleutel werd hersteld, wist 'k niet waarom.
Zijn daarboven enkel vaders? Neen, dit schokt de rede zwaar,
Want de rede en d'eeuw'ge waarheid zeggen: „'k Heb een moeder daar.”
Mag ik als mijn proeftijd om is, als mijn stof tot d'aarde keert,
Vader, Moeder, U ontmoeten, in het rijk, waar Gij regeert?
Als ik dan geheel volbracht heb al het werk, door U geboren,
Wil dan toestaan, dat ik kome, en voor eeuwig met U woon.”

Op 6 mei 1833 zeide de Here in een openbaring, gegeven bij monde van de profeet Joseph Smith:

„De mens was eveneens in den beginne bij God, Intelligentie, of het licht der waarheid, werd niet geschapen of gemaakt, en dit kan inderdaad ook niet.
(L. & V. 93 : 29.)

Ten einde deze waarheid verder duidelijk te makèn bij het onder-richten van de leden der Kerk nam de profeet Joseph Smith een ring en zeide, dat die een begin en een einde heeft, zodra de ring doorge-zaagd wordt; maar als dat niet wordt gedaan, heeft de ring geen begin en daarom ook geen einde. Omdat de menselijke intelligenties daarom zonder een begin zijn, kunnen ook zij geen einde hebben.

De raadsvergadering in de hemel

De profeet Joseph Smith heeft ons een vertaling gegeven van enige oude kronieken, de geschriften van Abraham toen hij in Egypte ver-

toefde, welke hem in handen waren gekomen en oorspronkelijk afkomstig waren van de catacomben van Egypte. Aan Abraham openbaarde de Here de waarheid, dat de intelligenties of geesten der mensen bij God bestonden vóór het bestaan der wereld. In de hemel werd een raadsvergadering gehouden, waar een plan voor het scheppen der aarde werd gevormd, waarop de intelligenties of geesten konden wonen en welke aarde tevens voor hun verlossing zou zijn:

„De Here nu had aan mij, Abraham, de intelligenties getoond, die werden georganiseerd, eer de wereld was; en onder al dezen waren er velen der edelen en groten;

En God zag, dat deze zielen goed waren; en Hij stond te midden van hen, en zeide: Dezen zal Ik tot Mijn regeerders maken. Want Hij stond te midden van hen, die geesten waren, en Hij zag, dat zij goed waren. En Hij zeide tot mij: Abraham, gij zijt één hunner; gij werdt gekozen, voordat gij werdt geboren.

En er stond één in hun midden, die gelijk God was, en hij zeide tot hen, die bij hem waren: Wij zullen nederdalen, want er is ruimte aldaar, en wij zullen van deze stoffen nemen, en wij zullen een aarde maken, waarop dezen zullen kunnen wonen;

En wij zullen hen hiermede beproeven om te zien, of zij alles willen doen, wat de Here, hun God, hun ook moge gebieden;

En aan hen, die hun eerste staat behouden, zal meer worden gegeven; en zij, die hun eerste staat niet behouden, zullen geen heerlijkheid ontvangen in hetzelfde koninkrijk met hen, die hun eerste staat behouden; en aan hen, die hun tweede staat behouden, zal voor eeuwig meerdere heerlijkheid worden gegeven;

En de Here zeide: Wie zal Ik zenden? En één, de Zoon des mensen gelijk, antwoordde: Hier ben Ik, zend Mij. En een ander antwoordde, en zeide: Hier ben ik, zend mij. En de Here zeide: Ik zal de eerste zenden.

En de tweede was vertoornd, en behield zijn eerste staat niet; en te dien dage volgden velen hem na.” (Parel van Grote Waarde, Abraham 3: 22-28.)

Hieruit zien wij, dat de geesten van alle mensen in den beginne bij God waren, en dat zij zich reeds onderscheiden hadden, zodat de Here, toen Hij onder „velen der edelen en groten” stond, zeide: „Deze zal Ik tot Mijn regeerders maken en Hij zeide tot mij: Abraham, gij zijt één hunner; gij werdt gekozen, voordat gij werdt geboren.”

Let op de belofte des Heren, dat „aan hen, die hun eerste staat behouden, zal meer worden gegeven.” Deze eerste staat is het leven, dat wij vóór onze geboorte in de geestenwereld geleefd hebben. Abraham werd vóór zijn geboorte gekozen, en wij zullen zien, dat dit ook het geval was met anderen.

Let nogmaals op de woorden des Heren: „..... en zij, die hun eerste staat niet behouden, zullen geen heerlijkheid ontvangen in hetzelfde koninkrijk met hen, die hun eerste staat behouden.” Toen de Here het aanbod van Zijn Zoon Jezus aannam, werd de tweede „vertoornd, en behield zijn eerste staat niet; en te dien dage volgden velen hem na.” Aldus was het Satan met een derde deel van de hemelse heirscharen, die hun eerste staat niet behielden. Daarom werden zij naar de aarde nedergeworpen en hun werd het voorrecht onthouden om een lichaam

(Vervolg op pag. 178)

1

O.O.V.
Conferentie 1958
Rotterdam

3

4

2

1. Het dansfestival in de open lucht.
2. Elder Richard S. Lemon O.O.V. overziener leidt de namiddagvergadering.
3. Getuignisvergadering 'smorgens vroeg in het Kralingse Bos.
4. Bijzondere Onderscheidingen
Gouden Arenleesters:
Ann van Velzen (Delft)
Miranda Kreuger (Den Helder)
Ere Gouden Arenleester:
Anna Boonstra (Harlingen)
Meester M. mannen:
Freek Kramer (Arnhem)
Bram Gardenier (Vlaardingens).
5. De Ere-bijen.

5

op zich te nemen; zij bleven in een lichaam van geest alleen, zodat zij „geen heerlijkheid ontvangen in hetzelfde koninkrijk met hen, die hun eerste staat behouden.” De Here maakt dit duidelijk in een openbaring aan de profeet Joseph Smith in september 1830:

„En het geschiedde, dat Adam, die door de duivel in verzoeking werd gebracht — want ziet, de duivel bestond vóór Adam, want hij kwam tegen Mij in opstand, en zeide: Geef mij Uw eer! Deze eer is Mijn kracht; en ook leidde hij een *derde deel* van de hemelse heirscharen van Mij weg, want zij hadden hun vrije wil;

En zij werden uitgeworpen, en aldus ontstonden de duivel en zijn engelen.” (L. & V. 29 : 36-37.)

Het is dus duidelijk, dat de geesten van alle mensen in Gods tegenwoordigheid vóór het bestaan der wereld bestonden, en dat zij met elkander beraadslaagden over de schepping van de aarde, waarop zij zouden kunnen wonen. Omdat het plan van Jezus Christus werd aangenomen, dat de mens zijn vrije wil bood, en daar het plan van Satan werd verworpen, rebelleerde Lucifer en werd hij uit de hemel geworpen. Een derde van de geesten volgde hem en werd met hem uitgeworpen, zoals de Schriften getuigen.

Het is redelijk om aan te nemen, dat bij de overgeblevenen evenveel verschil in getrouwheid en intelligentie werd aangetroffen als wij bij diezelfde geesten vinden, nadat zij op deze aarde kwamen. Vandaar de woorden van Abraham, dat God te midden van hen stond en zeide: „Dezen zal Ik tot Mijn regeerders maken. Want Hij stond te midden van hen, die geesten waren, en Hij zag, dat zij goed waren. En Hij zeide tot mij: Abraham, gij zijt één hunner; gij werdt gekozen, voordat gij werdt geboren.” (Zie P. v. Gr. W., Abraham 3 : 23.)

Satan en zijn engelen

Laten wij nu zien wat de Bijbel te bieden heeft aangaande Satan en zijn engelen of het derde deel van de geesten, die met hem uit de hemel werden geworpen:

„En er werd krijg in de hemel: Michaël en zijn engelen krijgden tegen de draak, en de draak krijgde ook en zijn engelen;

En zij hebben niet vermocht, en *hun plaats is niet meer gevonden in de hemel.*

En de grote draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genaamd wordt de duivel en satanas, die de gehele wereld verleidt, hij is, zeg ik, geworpen op de aarde; en zijn engelen zijn met hem geworpen.” (Openb. 12 : 7-9).

„En zijn staart trok het derde deel der sterren des hemels, en wierp die op de aarde.

En de draak stond vóór de vrouw, die baren zoude, opdat hij haar kind zou verslinden, wanneer zij het zou gebaard hebben.” (Openb. 12 : 4.)

„En de engelen, die hun beginsel niet bewaard hebben, maar hun eigen woonstede verlaten hebben, heeft Hij tot het oordeel des groten dags met eeuwige banden onder de duisternis bewaard.” (Judas, vers 6.)

„Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, o morgenster, gij, zoon des dageraads! hoe zijt gij ter aarde nedergehouden, gij, die de heidenen krenktet!

Die u zien zullen, zullen u aanschouwen; zij zullen op u letten, en zeggen:

Is dat *die man*, die de aarde beroerde, die de koninkrijken deed beven?" (Jes. 14:12, 16.)

Aldus zien wij, dat Satan en zijn volgelingen naar de aarde werden nedergeworpen, en dat zij voorheen engelen waren, maar hun eerste staat niet behielden en duivelen werden, dat Satan evenals die geesten, die door middel van hun geboorte in deze wereld lichamen ontvangen, in de geestenwereld *een man* was.

De apostel Petrus begreep ook deze grote waarheid:

„Want indien God de engelen, die gezondigd hebben, niet gespaard heeft, maar, die in de hel geworpen hebbende, overgegeven heeft aan de ketenen der duisternis, om tot het oordeel bewaard te worden.” (II Petrus 2:4.)

Al de kinderen Gods juichten

De Here deed Job begrijpen, dat „al de kinderen Gods juichten,” (Job 38:7) toen de grondvesten van deze aarde werden gelegd. Daarom moeten zij in staat zijn geweest om te juichen, en om te begrijpen waarom zij juichten, en om vreugde te ondervinden, hoewel zij nog slechts in een geestelijk bestaan verkeerden:

„Daarna antwoordde de Here Job uit een onweder, en zeide:

Wie is hij, die de raad verduistert met woorden zonder wetenschap?

Gord nu als een man, uw lendenen, zo zal Ik u vragen, en onderricht Mij.

Waar waart gij, toen Ik de aarde grondde? geef het te kennen, indien gij kloek van verstand zijt.

Wie heeft haar maten gezet? want gij weet het; of wie heeft over haar een richtsnoer getrokken?

Waarop zijn haar grondvesten nedergezonken? of wie heeft haar hoeksteen gelegd?

Toen de morgensterren te zamen vrolijk zongen, en al de kinderen Gods juichten.” (Job 38:1-7.)

De apostel Paulus begreep dit beginsel, alsmede het feit, dat de Here bekend was met alle geesten der mensen, alvorens zij op aarde verkeerden. Daarom kon Hij op verstandige wijze en rechtvaardig „de bepalingen van hun woning” op aarde vastleggen:

„En heeft uit één bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt, om op de gehele aardbodem te wonen, bescheiden hebbende de tijden te voren verordend, en de bepalingen van hun woning.” (Hand. 17:26.)

Profeten vóór hun geboorte gekozen

Deze gedachte geeft een doel aan het leven en geeft ten minste de „edelen en groten” aan onder de geesten, onder wie de Here stond, waarbij ook de geest van Abraham was, die Hij ook tot één van Zijn leiders koos. Dit wijst er op, dat voor profeten een tijd bestemd kan zijn, waarop zij op aarde het werk of de zending moeten volbrengen, hun in de geestenwereld aangewezen, zoals bijvoorbeeld het geval was met de profeet Jeremia, die vóór zijn geboorte gekozen was:

„Het woord des Heren nu kwam tot mij:

Eer Ik u vormde in de moederschoot, heb Ik u gekend, en eer gij voortkwaamt uit de baarmoeder, heb Ik u geheiligd; tot een profeet voor de volkeren heb Ik u gesteld.” (Jer. 1:4-5.)

De geest van Joseph Smith behoorde evenals die van Jeremia tot de „edelen en groten.” De Here bestemde voor Hem zijn werk en liet hem op aarde komen in deze bedeling om voor de volkeren een profeet en ziener te zijn. Daarom heeft de Here ook Joseph Smith geroepen toen hij nog slechts een jongeling was, want Hij kende immers Joseph en wist hoe onkreukbaar en groot hij was.

De profeet Lehi, die omsteeks 600 v. Chr. van Jeruzalem naar het huidige Amerika kwam, zette het volgende aan zijn zoon Jozef uiteen:

„En thans spreek ik tot u, Jozef, mijn laatstgeborene. Gij werdt geboren gedurende mijn ellende in de wildernis; ja, in de dagen van mijn grootste smart heeft uw moeder u gebaar.

Moge de Here dit land, dat zeer kostelijk is, ook u en uw nakomelingen met uw broeders ter erfenis toewijden, opdat gij immer veilig zijt, wanneer gij de geboden van de Heilige Israëls zult onderhouden.

En nu, Jozef, mijn laatstgeborene, die ik uit mijn ellende in de wildernis gebracht heb, moge de Here u immer zegenen, want uw nakomelingen zullen niet geheel worden verdelgd.

Want zie, gij zijt de vrucht mijner lendenen, en ik ben een afstammeling van Jozef, die gevankelijk naar Egypte werd gevoerd. En groot waren de verbonden, die de Here met Jozef maakte.

Daarom zag Jozef waarlijk onze dagen. En hij verkreeg van de Here een belofte, dat de Here uit de vrucht zijner lendenen een rechtvaardige tak voor het huis Israëls zou verwekken, niet de Messias, doch een tak, die zou worden afgebroken, maar niettemin herdacht worden in de verbonden des Heren, zodat de Messias in de laatste dagen aan hen met macht zou worden geopenbaard, om hen uit duisternis tot het licht te brengen, ja, om hen uit verborgen duisternis en uit slavernij naar de vrijheid te voeren.

Want Jozef getuigde waarlijk als volgt: Een ziener zal de Here mijn God verwekken, die een uitverkoren ziener voor de vrucht mijner lendenen zal zijn.

Ja, Jozef zeide inderdaad: Aldus spreekt de Here tot mij: Een uitverkoren ziener zal Ik uit de vrucht uwer lendenen verwekken, en hij zal in hoge achtung onder de vrucht uwer lendenen worden gehouden. En Ik zal hem gebieden een werk voor uw nakomelingschap, zijn broederen, te verrichten, dat voor hen van grote waarde zal zijn, want dan zal de kennis van de verbonden, die Ik met uw vaderen heb gemaakt, tot hen worden gebracht.

En Ik zal hem een gebod geven geen ander werk te doen dan Ik hem zal gebieden. En Ik zal hem groot maken in Mijn ogen, want hij zal Mijn werk doen. En hij zal groot zijn als Mozes, die Ik voor u zou verwekken, gelijk Ik heb gezegd, om Mijn volk, o huis Israëls, te verlossen.

En Mozes zal Ik verwekken om uw volk uit het land Egypte te verlossen.

Doch uit de vrucht van uw lendenen zal Ik een ziener verwekken, en aan hem zal Ik macht geven Mijn woord tot uw nageslacht te brengen — maar niet alleen Mijn woord, zegt de Here, doch ook de overtuiging van Mijn woord, dat reeds onder hen zal zijn verkondigd.

Daarom zal de vrucht uwer lendenen schrijven en de vrucht van de lendenen van Juda zal schrijven, en hetgeen door de vrucht uwer lendenen zal worden geschreven en ook wat door de vrucht van Juda's lendenen zal worden geschreven, zal samenkomen, ten einde valse leerstellingen te beschamen en twisten bij te leggen, vrede te stichten onder de vrucht uwer lendenen en hun in de

laatste dagen kennis bij te brengen omtrent hun vaderen en Mijn verbonden, zegt de Here.

Uit zwakheid zal hij krachten krijgen te dien dage, wanneer Mijn werk zal aanvangen onder Mijn ganse volk, voor uw herstel, o huis Israëls, zegt de Here. En Jozef profeteerde aldus: Ziet, die ziener zal door de Here worden gezegend, en zij, die trachten hem om te brengen, zullen worden beschaamd gemaakt, want deze belofte, die ik van de Here aangaande mijn nakomelingschap heb verkregen, zal worden vervuld. Ziet, van de vervulling van deze belofte ben ik zeker.

En zijn naam zal naar de mijne worden genoemd, en deze zal als die van zijn vader zijn. En hij zal zijn als ik, want wat de Heer door zijn hand tot stand zal brengen, door des Heren macht, zal mijn volk redding brengen." (II Nephi 3 : 1-15.)

De vóórsterfelijke roeping en ordening van Jezus

Met betrekking tot de roeping en aanstelling van Abraham, Jeremia, Joseph Smith en ongetwijfeld nog vele anderen volgde de Here slechts het stelsel, dat Hij had aangenomen in verband met Zijn Eniggeboren Zoon, Jezus Christus. Lees de uiteenzetting van Petrus:

„Maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk, vlekkeloos lam.

Hij was van te voren gekend, vóór de grondlegging der wereld, doch is bij het einde der tijden geopenbaard ter wille van u." (I Petrus 1 : 19-20.)

Sommige bijbelvertalingen bezigen in plaats van „van te voren gekend" ook wel „daartoe voorbestemd." En aldus was Jezus vóór de grondlegging der wereld geroepen en vóór-geordend. Het was toen, dat het evangelie werd bereid en aanvaard, zelfs voordat de mens op de aarde was geplaatst:

„In de hoop des eeuwigen levens, welke God, Die niet liegen kan, beloofd heeft, vóór de tijden der eeuwen." (Titus 1 : 2.)

Hier hebben wij de reden waarom het evangelie „het eeuwige evangelie" (zie Openb. 14 : 6) wordt genoemd, omdat het vóór de grondlegging der wereld was bereid.

Dit is ook de reden waarom wij lezen van „het Lam, dat geslacht is, sedert de grondlegging der wereld." (Zie Openb. 13 : 8.) Niet dat Jezus in werkelijkheid „sedert de grondlegging der wereld" geslacht zou zijn, maar in het plan van het evangelie, dat toen bereid werd, was dit toen reeds een onderdeel van het plan, en toen Zijn plan werd aanvaard en dat van Lucifer verworpen, bood Hij Zich vrijwillig aan om gedood te worden.

Jezus vóór Zijn geboorte reeds de Schepper

Laten wij nu Christus beschouwen als de Schepper van deze wereld voordat Hij in het vlees geboren was:

„In den beginne was het Woord, en het woord was bij God, en het Woord was God.

Dit was in den beginne bij God.

Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is.

In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen.

En het Licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen. Dit was het waarachtige Licht, Hetwelk verlicht een iegelijk mens, komende in de wereld.

Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt; en de wereld heeft Hem niet gekend.

En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van de Vader), vol van genade en waarheid.” (Joh. 1:1-5, 9-10, 14.)

Het is moeilijk voor ons om te begrijpen, dat toen de Eniggeborene des Vaders een lichaam van vlees en beenderen op Zich nam, Hij moest leren lopen en spreken zoals alle andere kinderen, die op aarde worden geboren, niettegenstaande het feit, dat Hij de Schepper dezer wereld was. Ongetwijfeld had Paulus dit in gedachten, toen hij zeide:

„Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele;

Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden.

Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.

Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben.” (I Kor. 13:9-12.)

Wanneer wij op deze aarde worden geboren hebben wij slechts een zeer vage herinnering van ons voorbestaan. Door de inspiratie van de Geest zien wij „door een spiegel in een duistere rede,” en wij kennen „ten dele,” maar uiteindelijk zullen wij onze kennis uit het verleden terug ontvangen, „wanneer het volmaakte zal gekomen zijn” en wij zullen kennen, zoals wij gekend zijn. Hier hebben wij de reden, waarom de wereld Jezus niet kende, toen Hij in het vlees kwam:

„Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt; en de wereld heeft Hem niet gekend.” (Joh. 1:10.)

Maar uiteindelijk zal de sluier van duisternis of vergeten, die het ons onmogelijk maakt herinneringen te hebben aan ons bestaan in de geestenwereld vóór de grondlegging dezer aarde en onze bekenden, die wij daar hadden, worden weggenomen. Dan zullen wij zien zoals wij gezien worden, en kennen gelijk wij gekend worden en ook vóór dit aardse leven gekend werden. Deze ondervinding kwam tot Jezus, terwijl Hij Zich nog in het vlees bevond. Op twaalfjarige leeftijd sprak Hij met de geleerden in de tempel, toen Jozef en Maria Hem vonden:

„En Hij ging met hen af, en kwam te Nazareth, en was hun onderdanig.

En Zijn moeder bewaarde al deze dingen in haar hart.

En Jezus nam toe in wijsheid, en in grootte, en in genade bij God en de mensen.” (Lukas 2:51-52.)

Wij moeten er aan denken, dat Jezus vóór Zijn geboorte deze wereld

had geschapen. Als Hij de kennis en wijsheid van toen had medegebracht, zou het voor Hem onmogelijk zijn geweest „in wijsheid” toe te nemen. Maar toch verleende de Vader Hem steeds meer wijsheid, toen Hij in jaren toenam, en verwijderde van Hem de duisternis, die Hem een herinnering onthield van Zijn ervaringen in de geestenwereld:

„Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen;
En nu verheerlijk Mij, Gij Vader! bij Uzelf, met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was.” (Joh. 17 : 4-5.)

Hij vroeg niet om een beloning voor Zijn werk in deze wereld, behalve de heerlijkheid, die Hij bij de Vader had „eer de wereld was.”

„Ik ben van de Vader uitgegaan, en ben in de wereld gekomen; wederom verlaat Ik de wereld, en ga heen tot de Vader.” (Joh. 16 : 28.)

Kon iets op duidelijker wijze geschreven worden?

„Wat zou het dan zijn, zo gij de Zoon des mensen zaagt opvaren, daar Hij te voren was?” (Joh. 6 : 62.)

Met deze kennis aan Hem gegeven kon Jezus Zich herinneren, dat Hij Satan „als een bliksem uit de hemel” (zie Lukas 10 : 18) zag vallen.

Satan en zijn engelen behouden hun kennis van de geestenwereld

Wij dienen voor ogen te houden, dat de duivel en zijn engelen, toen zij naar deze aarde werden terneder geworpen (zie Openb. 12 : 9), niet die kennis verloren, die zij in de geestenwereld bezaten, omdat zij geen lichamen van vlees en beenderen op zich namen; daarom trachten zij de lichamen in bezit te nemen van hen, „die hun eerste staat behouden” en die het voorrecht genieten hier op deze aarde te zijn en een lichaam op zich te nemen.

Denk eens aan de ervaring van Jezus met de man, die door onreine geesten bezeten was en die door niemand met ketenen kon worden gebonden:

„En als hij nu Jezus van verre zag, liep hij toe, en aanbad Hem.

En met een grote stem roepende, zeide hij: Wat heb ik met U te doen, Jezus, Gij, Zone Gods, des Allerhoogsten! ik bezweer U bij God, dat Gij mij niet pijnigt!

Want Hij zeide tot hem: Gij, onreine geest, ga uit van de mens!

En Hij vroegde hem: Welke is uw naam? En hij antwoordde, zeggende:

Mijn naam is Legio; want wij zijn velen.” (Markus 5 : 6-9.)

Hieruit leren wij, dat de onreine geesten niet onbekend waren met Jezus. Zij noemden Hem bij Zijn naam: „Jezus, Gij, Zone Gods, des Allerhoogsten!”

Omdat de geesten, die met Satan uit de hemel werden geworpen, hun kennis van, en herinnering aan hetgeen daar geschied is voordat zij werden uitgeworpen, hebben bewaard, kenden zij Jezus en de

macht, die Hem was verleend. Daarom gehoorzamen zij niet alleen Zijn geboden, maar ook de geboden van hen, die door Hem zijn uitgezonden en Zijn priesterschap dragen; bijvoorbeeld de zeventig, die door Jezus werden uitgezonden naar „iedere stad en plaats, daar Hij komen zou.”

„En de zeventigen zijn wedergekeerd met blijdschap, zeggende: Here! ook de duivelen zijn ons onderworpen, in Uw naam.” (Lukas 10:17.)

Door middel van de kennis en wetenschap, die deze geesten mede-brachten, beïnvloedden zij Herodes om een bevel uit te vaardigen, dat alle kinderen „van twee jaren oud en daaronder” gedood moesten worden. (Zie Matth. 2:16.) Jezus had niets gedaan om een dergelijk bevel te rechtvaardigen, daar Hij nog slechts een klein kind was, maar Satan was bekend met Zijn zending, en vanaf Zijn geboorte trachtte hij op alle mogelijke manieren te verhinderen, dat Jezus Zijn doel zou bereiken en Zijn zending volbrengen.

Hetzelfde gold ook in verband met de zending van Joseph Smith. Wij hebben reeds gedeelten van zijn eigen geschiedenis aangehaald, waaruit bleek, dat Satan hem trachtte te doden toen hij nog maar een jongen van veertien jaar was, en hij het bos introk om te bidden. Vele andere jongens van die leeftijd hadden gebeden zonder dat Satan het hun lastig had gemaakt. Joseph had nog geen manifestatie van de Here gehad. Zonder zijn kennis, die hij uit de geestenwereld had medegebracht, had Satan dus niet geweten, dat Joseph Smith verschillend was van andere jongens van zijn leeftijd, maar Satan wist wie de „edelen en groten” waren in de geestenwereld. Denk er aan, „er werd krijg in de hemel,” en Satan voerde het ene leger aan, en hij wist wie de leidende geesten van zijn tegenstanders waren.

Omdat de Here wist, dat Satan zou trachten Joseph Smith te doden en zijn zending ontijdig af te breken, liet Hij Moroni instructies aan Joseph Smith geven, en wel als volgt:

„Hij noemde mij bij mijn naam en zeide mij, dat hij een afgezant was, uit Gods tegenwoordigheid tot mij gezonden en dat zijn naam Moroni was; dat God een werk voor mij had; en dat mijn naam ten goede zowel als ten kwade onder alle natiën, geslachten en talen bekend zou worden; met andere woorden: onder alle volken zou er zowel goed als kwaad over worden gesproken.” (P. v. Gr. W. Joseph Smith 2:33.)

Voor hen, die weten welk groot werk Joseph Smith verrichtte en welke verheven waarheden hij verkondigde, en hoe edel zijn karakter was, is het gemakkelijk te begrijpen dat de enige reden waarom men onder alle volken kwaad over hem zou spreken, moest zijn door het besluit van Satan om het werk des Heren tegen te gaan. In dit opzicht moest Joseph Smith het bekende lot van zijn Meester delen, evenals dat van velen der apostelen van ouds, namelijk dat zij tenslotte hun leven hebben gegeven voor hun getuigenis tot de wereld.

(Wordt vervolgd)

VRUCHTBARE BRON

van geluk of ellende

uit: *Life Eternal*

van

LYNN A. MCKINLAY

De Profeten in het Boek van Mormon vertellen ons duidelijk dat wanneer wij deze wereld verlaten, wij ons de daden in het sterfelijk leven klaar zullen herinneren. Wat zal ons geluk geven in de komende wereld?

Ons geluk en onze vrede des gemoeds zullen in hoge mate ons deel zijn door de herinnering aan onze gehoorzaamheid, onze bekeering van zonde en onze goedheid in deze wereld, want de herinnering aan onze daden en woorden uit het verleden, door onze geesten volmaakt en levendig opgenomen, zullen helder in onze gedachten zijn. Wij zullen ons daar duidelijk van bewust zijn, zegt het Boek van Mormon. Indien wij ons van onze zonden hebben bekeerd, zullen de wroeging, het schuldgevoel en de schaamte daar over ons niet

kwellen, maar de daden zelf zullen wij ons herinneren en ook de processen hoe de Here in genade ons onthief van de negatieve gevolgen van de zonden en ons alleen de ingesloten les liet, door goddelijk berouw geleerd. Wat nu met de geesten der goddelozen? Voor zover zij aan de inblazingen van Lucifer hebben gehoor gegeven in dit leven en tot het einde van hun proeftijd zonder bekeering zijn gebleven, zullen zij ook daar aan hem onderworpen zijn. Brigham Young zegt (*Journal of Discourses*, dl. 3 : 367-73): „Neem diegenen die opzettelijk boos waren, die willens en wetens buiten het Evangelie bleven toen het binnen hun bereik was; deze worden aan de duivel overgeleverd, zij worden werktuigen van de duivel en geesten van duivels”. De her-

innering aan hun vroegere zonden zal ook scherp en duidelijk zijn, maar indien zij de middelen tot verlossing uit hun zonden hebben verworpen en prat gaan op hun goddeloosheid, zal die herinnering aan hun vroegere boze daden niet dan een sterk toegenomen hardheid, opstandigheid en verbittering in hen teweeg brengen en zij zullen voortgaan dezelfde soort dingen te doen in de komende wereld als zij in deze deden. Er zal ginds echter een diabolische situatie ontstaan: zij zullen zich aan de lichamelijke uitpattingen wensen over te geven, waarin zij zich in deze wereld hebben gewenteld, maar zij zullen dat niet kunnen, omdat zij hun fysieke lichamen hebben neergelegd. Hun foltering en hun ellende zullen hevig zijn, terwijl hun vermogen om kwaad te doen onmetelijk zal zijn toegenomen”.

Brigham Young zegt over dit onderwerp verder: „Veronderstel dus, dat een mens boos in zijn hart is — geheel aan slechtheid overgegeven — en in die toestand sterft. Zijn geest komt de geestenwereld binnen, zinnend op kwaad doen. Anderzijds, wanneer wij met

alle macht en vermogen, door God ons gegeven, er naar streven om onze talenten te verbeteren, om onszelf voor te bereiden voor het eeuwige leven, en wij dalen ten grave aldus doende, met welke neigingen zullen onze geesten de volgende toestand ingaan?

Zij zullen er naar streven te zijn in de dingen huns Vaders, doch dan in veel groter mate — lerende, toenemende, groeiende in genade en in kennis van de waarheid”.

Nergens in de gehele Schrift wordt ons gezegd dat tengevolge van die verandering — wanneer geesten, uit eigen wil opstandig, de geestenwereld binnen gaan — deze zich onmiddellijk zullen bekeren, want dezelfde geaardheid die zij hier hebben ontwikkeld en waardoor zij zijn bezeten wanneer zij deze sfeer verlaten, zullen zij naar de volgende sfeer met zich brengen.

Want de geaardheid heeft te maken met de persoonlijke wil welke aan de geest inhaerent is en geen deel vormt van het sterfelijk lichaam.

Hun geaardheid zal niet veranderen, doch hun vermogen om te ondergaan zal zeer zijn toegenomen — ontzaglijk toegenomen.

Zelfs de beste wordt vele malen in zijn leven neergeslagen. Voor die slagen behoeft men niet bevreesd te zijn; zij maken het levensspel belangwekkend, zij zijn de gevaren, de valkuilen en hindernissen die ons dwingen het oog op het spel te houden en dit zo goed als 't kan te spelen.

Clinton Bernard.

EENDRACHT MAAKT MACHT

*

Een waarheid als een koe..... een afgezaagd spreekwoord. Begint-ie daar nou weer over? We hebben al zoveel over eendracht, eenheid en wat daarmee samenhangt, gehoord. Ik weet het, lezer, ik weet het. Wie zou het beter weten dan uw sribent? Maar toch kom ik nu met een illuster voorbeeld van wat eenheid vermag. Een voorbeeld uit de vogelwereld en wel van een stel mussen. Daar hoort ge van op. Mussen! Die kwajongens onder de vogels, die elkaar altijd in de veren vliegen?

Moeten die als voorbeeld dienen waar het gaat om eendracht? Vergist u zich niet, waren het heus mussen?

Ik vergis me niet en het gaat heus om mussen, doodgewone mussen. Luister maar. Ik zat op een mooie, zonnige dag achter mijn huis op het terrasje en keek naar de tuin van mijn buurman. Deze had pas spinazie gezaaid en om te voorkomen, dat het zaad niet in een vogelmaag zou verdwijnen, had hij een net over de bezaaide plek gespannen, ehige centimeters boven de grond.

„Ziezo”, zei buurman, „nu kunnen de vogels er niet bij komen”.

Ik knikte en prees zijn wijsheid.

Het net lag enige tijd onberoerd. Daar kwam een mus aangevlogen en die ging er op zitten, begerig om van het zaad te pikken. Maar hij kon er niet bij. Hij bleef een ogenblik stil zitten en draaide zijn koppeke om en om. Toen vloog hij weg. Geen drie minuten later kwam hij met vijf kornuitjes terug. De zes rakkers gingen op een kluitje op het net zitten, dat onder hun gezamenlijk gewicht tot op de grond toe doorzakte. Hevig geïnteresseerd keek ik toe.

Niet zodra lag het stukje net op de grond of daar gingen de snaveltjes heftig op en neer. Zij aten hun buikje rolronde en het kostte hun daarna moeite om weg te komen. Ik keek de schelmen lachend na.

Daar kwam buurman aan.

„De mussen hebben van uw spinazie gegeten”.

„Hoe kan dat nou? Er ligt toch een net boven!”

„Eerst kwam er een, die vloog weg en toen kwamen ze met z'n zessen terug.

„De Ster”

„Op het net?”

„Op het net, bij elkaar, zodat het doorzakke”.

„Hoe bestaat het”, zuchtte buurman en zonder zich om de moraal van de geschiedenis te bekommeren, spande hij het net hoger en strakker.

Toen liet geen mus zich meer zien.

A. D. J.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

(Improvement Era, april 1958)

Spreek nimmer kwaad van iemand, als ge er niet heel zeker van zijt. Indien wel, vraag u dan af: „Waarom zeg ik het”?

Waardigheid bestaat niet in het bezitten van onderscheidingen, maar in het verdienen er van.

Die bescheidenheid, die lof schijnt te weigeren, is dikwijls maar het verlangen naar meerder lofspraak.

Een goed voorbeeld is de beste toespraak. Indien wij niet leven naar onze woorden, kunnen wij geen blijvende invloed hebben op hen, die onze leiding wensen. De wereld heeft meer behoefte aan waardige voorbeelden dan aan raadgevingen.

De heldhaftigste daden zijn die, welke binnen vier muren en in geheim dienstbetoon worden verricht.

Onwetendheid is de moeder van onbeschaamdheid.

Neem de tijd om te denken; het is de bron van macht.

Oprechtheid is steeds het gewichtigste element in onze omgang met anderen. De voornaamste hinderpalen voor het beïnvloeden van anderen zijn onoprechtheid en tegenstrijdigheid.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

Thuis, Raymond A. W.; 21 februari 1958 te Haarlem.
Neijenhuis, Marijke; 4 mei 1958 te Amsterdam.
Neijenhuis, Rudolf. 4 mei 1958 te Amsterdam.
Neijenhuis, Yvonne; 4 mei 1958 te Amsterdam.
Mayenburg, John; 4 mei 1958 te Amsterdam.
de Waal, Bertus; 4 mei 1958 te Rotterdam N.

GEDOOPT:

Stoové, Marco Remco; 2 mei 1958 te Rotterdam N.
Overduin, Maria; 2 mei 1958 te Rotterdam N.
Overduin, Elisabeth Batje; 2 mei 1958 te Rotterdam N.
Verwaard, Krijn; 2 mei 1958 te Rotterdam Z.
Verwaard, Kaatje; 2 mei 1958 te Rotterdam Z.
Kapsenberg, Seijeanna Maria; 3 mei 1958 te Amsterdam.
Kapsenberg, Gertrui Marie; 3 mei 1958 te Amsterdam.
Boom, Joka W. J. A.; 3 mei 1958 te Amsterdam.
Boom, Elisabeth W.; 3 mei 1958 te Amsterdam.
Thuis, Anton; 1 mei 1958 te Haarlem.
Thuis, Alida J. Wassenberg; 31 mei 1958 te Haarlem.
Vermond, Willem F. A.; 31 mei 1958 te Leiden.
Wolthers, Emilie H. M. L.; 31 mei 1958 te Den Haag.
Brus, Willy; 31 mei 1958 te Den Haag.
Heer, Maria Suzanna; 31 mei 1958 te Leiden.

GEORDEND:

Liétart, Emile; 13 april 1958 te Antwerpen, als Leraar.
Tuffin, Victor Percy; 20 april 1958 te Antwerpen, als Priester.
Mettrop, Hendrik S.; 20 april 1958 te Rotterdam N., als Diaken.
Boer, Eckehardt; 20 april 1958 te Rotterdam N., als Diaken.
Maris, Roelof S.; 20 april 1958 te Rotterdam N., als Diaken.
de Geest, Teunis H.; 4 mei 1958 te Eindhoven, als Ouderling.
Raar, Johannes F.; 4 mei 1958 te Eindhoven, als Ouderling.
Eweg, Erwin; 4 mei 1958 te Eindhoven, als Diaken.
Antonissen, Adriaan A. P.; 11 mei 1958 te Eindhoven, als Leraar.
Adeboi, Frans L.; 11 mei 1958 te Amsterdam, als Leraar.
van Tongeren, Hendrik J.; 11 mei 1958 te Amsterdam, als Priester.
Vervloet, Teunis; 11 mei 1958 te Vlaardingen, als Diaken.
Boet, Johan W.; 11 mei 1958 te Vlaardingen, als Leraar.
Bosveld, Jan; 11 mei 1958 te Arnhem, als Diaken.

OVERLEDEN:

Smit, Mergje 10 maart 1958 te Apeldoorn.
Beekman, Theodora F. Hofman; 4 mei 1958 te Den Haag.
Bron, Siebregje de Vries; 11 mei 1958 te Leeuwarden.

GETROUWD:

Gout, Rudy en Wilgehof, Carla Rosalie; 7 mei 1958 te Amsterdam.

OVERGEPLAATST:

Thomas, Richard C.; van Den Haag naar Rotterdam.
Van Katwijk, John H.; van Eindhoven naar Den Haag.
Beckstead, Demond L.; van Mechelen naar Antwerpen.
Anderson, John S.; van Zendingsschool naar Den Haag.
Hyte, Ronald D.; van Zendingsschool naar Utrecht.
Child, John K.; van Leeuwarden naar Amsterdam.
LeMond, Kenneth; van Rotterdam Z. naar Amsterdam.
Andrus, Charles R.; van Rotterdam naar Amsterdam.
Goble, Dahl C.; van Antwerpen naar Den Haag.
Timmerman, William H.; van Rotterdam Z. naar Den Haag.
Ferwerda, Gene; van Mechelen naar Delft als G.P.
Whiting, Ronald J.; van Groningen naar Delft.
Beyk, Norman; van Den Haag naar Groningen.
Grotepas, Richard; van Den Haag naar Leeuwarden.
Dartnell, E. J.; van Dordrecht naar Rotterdam Z. als G.P.
Waltman, Ralph L.; van Dordrecht naar Rotterdam Z.
Speters, Frans; van Amsterdam naar Rotterdam.
McKell, James; van Rotterdam N. naar Rotterdam-Schiedam.
Ostler, Thomas; van Delft naar Rotterdam.
Nederhand, Elder en Zuster; van Rotterdam Z. naar Dordrecht als G.P.
Smith, Marvin; van Amsterdam naar Utrecht als D.P.
Horne, Roger M.; van Utrecht naar Eindhoven.
Westra, Joseph L.; van Arnhem naar Den Haag.
De Vries, Leon, Jr.; van Antwerpen naar Den Haag.
Linning, Johannes; van Amsterdam naar Amersfoort.
Wight, Gary R.; van Zendingsschool naar Den Haag.
Kramer, F. H.; naar Antwerpen.

AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN:

De Haan, C. Greg; van Salt Lake City, Utah.
Kramer, Frederik H.; van Arnhem.

C. Greg De Haan

Frederik H. Kramer

VERTROKKEN:

Burnett, Sylvia; aangekomen 9 april 1956. Vertrokken 24 april 1958.
Werkzaam geweest: Den Haag als Secretaresse van de President.
Visser, Minke; aangekomen 13 oktober 1956. Vertrokken 24 april 1958.
Werkzaam geweest: Den Haag, Amsterdam, Rotterdam.
O'Neil, Lawrence M.; aangekomen 12 oktober 1955. Vertrokken 15 mei 1958.
Werkzaam geweest: Schiedam, Gouda, Amsterdam (als G. P. van Den Helder), Mechelen, Dordrecht als G.P.

van Setten, William; aangekomen 24 mei 1956. Vertrokken 29 mei 1958.

Werkzaam geweest: Den Haag, Leeuwarden als G.P., Groningen als D.P., Amsterdam als G.P.

Stage, H. Daniel, Jr.; aangekomen 12 oktober 1955. Vertrokken 15 mei 1958.

Werkzaam geweest: Den Haag, Harlingen, Arnhem, Rotterdam, Den Haag als Overziener van de Zondagsschool.

Ashton, David C.; aangekomen 1 oktober 1955. Vertrokken 15 mei 1958.

Werkzaam geweest: Arnhem, Leeuwarden, Gent, Den Haag, Rotterdam, Hilversum als G.P.

Stewart, Gary M.; aangekomen 12 oktober 1955. Vertrokken 15 mei 1958.

Werkzaam geweest: Mechelen, Amsterdam, Zeist als G.P., Rotterdam Z., Arnhem als D.P.

Sylvia Burnet

Minke Visser

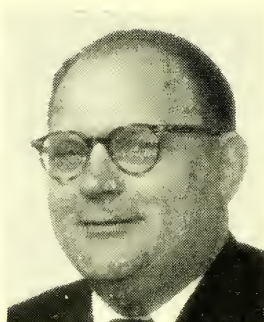
Lawrence M. O'Neil

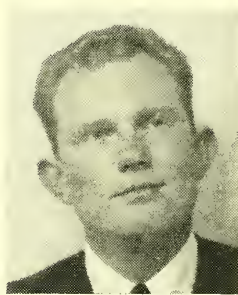
David C. Ashton

H. Daniel Stage Jr.

William van Setten

Gary M. Stewart

HET GESPROKEN WOORD

TALENT ZONDER KARAKTER

door Richard L. Evans, lid van de Raad der Twaalven

Er is een oud gezegde, dat luidt: „Talent zonder karakter is meer te vrezen dan te waarderen”. Wanneer wij karakter beschouwen in de zin van zedelijke verantwoordelijkheid, van integriteit, kunnen wij deze verklaring verder uitbreiden: Bevoegdheid zonder karakter is meer te vrezen dan te waarderen. Geld zonder karakter, macht zonder karakter, kennis zonder karakter, wetenschap zonder karakter, mensen zonder karakter — allen zijn meer te vrezen dan te waarderen. Onze tijd is er een, waarin onheilspellende krachten zijn geplaatst in de handen van hen, die niet meer dan mensen zijn en soms kunnen wij denken dat indien wij ons van die geweldige krachten en factoren konden ontdoen, wij ons van alle dreiging en alle vrees konden bevrijden. Doch er is geen tastbaar element of fysieke kracht die in en van zichzelf kwaad is. Zij kunnen allen tot zegen van de mensheid worden aangewend zowel als met boze bedoelingen. De werkelijke bron van onze vrees wordt vaak vergeten. Onze problemen zijn menselijke problemen, zedelijke problemen, de problemen van mensen. Zelfs een stok of een steen of een paar blote handen vormen een bedreiging wanneer zij door een mens zonder karakter worden gebruikt. Men vertelt wel oude verhalen over sirenen die door hun zoete stemgeluid mannen naar hun ondergang voeren. Moeten we nu zeggen, dat een zoete, lieflijke stem een kwaad ding is? De gave, die iemand in staat stelt een inspirerend meesterstuk te schrijven, kan hem ook, als zijn bedoelingen boos zijn, een gemene laagheid doen schrijven. De gave, die een kunstenaar het vermogen schenkt een prachtig schilderij te maken, kan hem ook in staat stellen een ontuchtige scene weer te geven, als hij daartoe neiging heeft. De drijvende kracht, die de mensen tot goede werken aanzet, kan hen op verkeerde wegen leiden, wanneer die door een valse leider wordt gehanteerd. Talent zonder integriteit moet inderdaad worden gevreesd.

Elk wapen, elk woord, elke poging, elke macht of positie, elke bevoegdheid, ambt of invloed of wat ook in de wereld is te vrezen wanneer geen zedelijke verantwoordelijkheid aanwezig is. De juiste maatstaf voor goed of kwaad is het gebruik, dat de mensen van hun tijd, hun gereedschap, hun talenten maken. De ware vrees is de vrees voor misleide mensen, misleid verstand. De werkelijke problemen zijn menselijke problemen.

Indien wij onszelf er toe konden brengen te zijn wat wij behoren te zijn, de geboden te onderhouden, integriteit aan talent te paren, dan kunnen wij een hemel op aarde en een leven hebben, dat bevrijd is van vrees voor elke fysieke kracht.